

מחשבה קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

ביצה דף יד

עניין: לשון תוס: והמתמיר וכו' יתברך באלוקים ובשם המיוחד

גמי ברכות יז: שמקדיח תבשילו ברבים^פ:^א שמעו אלי
אבירי לב הרחוקים מצדקה רב ושמואל
ואמרי לה רבי יוחנן ורבי אלעזר חד אמר
כל העולם כולו נזונין בצדקה והם נזונין
בזרוע וחד אמר כל העולם כולו נזונין

זמירות לליל שבת
מִשָּׁךְ חֲסֵדָךְ לִידְעִיךָ אֵל קָנָא וְנוֹקָם. נוֹמְרִי לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי זְכוֹר וְשָׁמוֹר
לְהַקָּם. שְׂמַחֶם בְּבִגְנֵי שָׁלֵם בְּאוֹר פְּנֵיךָ תִּבְהִיָּקָם. יְרוּיֵן מִדְּשֵׁן
בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֻנְיָךָ תִּשְׁקָם:
אוֹצֵר הַחֲכָמִים: יב"ד ז' ע"ג

גליוני מנחת חן – רבי נח אייזק אהלבוים

בסוה"ד והמתמיר לדוכן מעי"ט הרבה ביחד יתברך
באלהים ובשם המיוחד. ופי' בפרדס הלל, עפ"י אלקים יחננו
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה, ולכאורה הא אלקים מדת הדין, אולם
אם הברכה מצד מדת הרחמים יכול עוד מדת הדין לקטרג,
והברכה תהי' מוגבלת - אבל אם מדה"ד מסכים לברכה אז תהי'
עולמית, וז"ש אלקים יחננו - ואז יאר פניו אתנו "סלה" - וא"כ
כוונת תוס' ליתן ברכה למי שמחמיר, הגם שמותר מצד הדין גם
ביו"ט, ועושה לפנים משורת הדין - ע"כ יתברך גם בשם אלקים
ובשם המיוחד ששתי השמות יחד - דגם מדה"ד יסכים לברכתו.